

Organizacja Prałatury

Prałatura jest zarządzana przez Prałata z Rzymu, obecnie jest nim ks. Fernando Ocáriz, rządzi nią zgodnie z prawem kanonicznym i własnymi statutami.

12-12-2014

Prałat, a w jego imieniu także wikariusze, sprawuje jurysdykcję w Opus Dei: jest on Ordynariuszem Prałatury.

Prałatem Opus Dei jest od 23 stycznia 2017 ks. Fernando Ocáriz.

Wikariuszem Generalnym jest ks. prał. Mariano Fazio.

Wikariuszem Sekretarzem Centralnym jest ks. Antoni Pujals.

Kuria Prałackama swoją siedzibę na: Viale Bruno Buozzi 73, w Rzymie, Włochy.

W ramach powszechnego prawa Kościelnego, Opus Dei działa według ogólnego prawodawstwa dotyczącego prałatur personalnych, konstytucji apostolskiej Ut sit i według własnego Statutu, zwanego również Kodeksem Prawa Szczegółowego Opus Dei. Kodeks Prawa Kanonicznego zawiera podstawowe przepisy określające formę prawną prałatur personalnych (kan. 294-297).

Księża, którzy tworzą kler prałatury, zależą całkowicie od Prałata, który wyznacza im zadania apostolskie. Wykonują je w ścisłej jedności z władzami diecezjalnymi. Prałatura odpowiada za ich utrzymanie.

Wierni świecy zależą od Prałata w tym, co odnosi się do szczególnej misji prałatury. Posiadają pełnię praw obywatelskich, tak samo jak i wszyscy katolicy świeccy.

Prałat, w sprawowaniu funkcji rządzenia, opiera się na współpracy z radą do spraw kobiet (zwanej Asesorią Centralną i złożonej wyłącznie z kobiet) oraz z radą do spraw mężczyzn (Rada Generalna, złożona wyłącznie z mężczyzn). Obie rady mają swoje siedziby w Rzymie.

Jedną z charakterystycznych cech sprawowania władzy w Prałaturze jest kolegialność, tak iż Prałat i jego wikariusze wykonują swoje zadania

przy pomocy odpowiednich rad złożonych w większości ze świeckich.

Kongresy generalne Prałatury odbywają się co osiem lat z udziałem członków pochodzących z różnych krajów, gdzie jest obecne Opus Dei. Podczas tych kongresów bada się pracę apostolską Prałatury i proponuje się Prałatowi, kierunki przyszłej działalności duszpasterskiej. Prałat podczas kongresu odnawia swoje rady.

Prałatura dzieli się na obwody terytorialne, zwane regionami. Na czele każdego regionu — którego granice nie muszą się pokrywać z granicami kraju — stoi wikariusz regionalny ze swymi radami: Asesorią Regionalną dla kobiet i Komisją Regionalną dla mężczyzn.

Niektóre regiony dzielą się na delegacje o bardziej ograniczonym obszarze. W tym przypadku powtarza się ta sama organizacja

sprawowania władzy: wikariusz delegacji i dwie rady. Wreszcie na szczeblu lokalnym istnieją ośrodki Opus Dei, które troszczą się o organizowanie środków formacji i opiekę duszpasterską wiernych Prałatury, którzy znajdują się w ich zasięgu.

W ośrodkach mieszkają kobiety albo mężczyźni. W każdym istnieje rada lokalna, na której czele stoi świecki — dyrektorka lub dyrektor — i przynajmniej dwaj inni wierni Prałatury. Dla specyficznej pieczy kapłańskiej nad wiernymi przypisanymi do każdego ośrodka ordynariusz Prałatury wyznacza kapłana ze swego prezbiterium.

Żadna funkcja zarządzania, za wyjątkiem Prałata, nie jest dożywotnia.

Wszyscy wierni pokrywają swoje osobiste i rodzinne wydatki z pieniędzy zarobionych poprzez

własną pracę zawodową. Oprócz utrzymania się, wierni Opus Dei i współpracownicy poczuwają się do pokrywania wydatków prałatury wynikających z jej potrzeb apostolskich.

Te wydatki sprowadzają się do utrzymania i formacji księży, do funduszy koniecznych do utrzymania kurii prałackiej – jak i rad regionalnych i delegacji – i do darowizn jakie czyni prałatura. Oczywiście wierni Opus Dei pomagają też kościołom, swoim parafiom, itp.